

Sygn. akt *IV U 418/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2016 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień
po rozpoznaniu w dniu 19 października 2016 r. w Rzeszowie
sprawy z wniosku T. B.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.
o rentę
na skutek odwołania T. B.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.
z dnia 10/02/2016 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 10/02/2016 r. znak: (...)w ten sposób, że nakazuje organowi rentowemu dalszą wypłatę wnioskodawcy T. B. renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy poczynając od dnia 1 grudnia 2015r. na okres jednego roku oraz ustala odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt IV U 418/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 października 2016r.

Decyzją z dnia 10.02.2016r., znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przeliczył T. B. od dnia 1.12.2015r. tj. od miesiąca w którym wstrzymano wypłatę renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Renta ta przysługiwać ma do 31.01.2018r.

Jako uzasadnienie decyzji wskazano orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 08.02.2016r., w którym stwierdzono, że T. B. jest częściowo niezdolny do pracy na okres do 31.01.2018r.

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł E. K.. Kwestionując jej zasadność wnioskodawca wniósł o przywrócenie mu prawa do pobierania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania powołując argumentację, która legła u podstaw wydania zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca do dnia 30.11.2015r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (dowód: akta ZUS).

W dniu 18.11.2015r. wniósł do organu rentowego wniosek o ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (dowód : akta ZUS)

Orzeczeniem z dnia 08.02.2016r. Komisja Lekarska ZUS orzekła, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy na okres do 31.01.2018r.

Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę do wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji.

W postępowaniu odwoławczym, Sąd dążąc do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy poddał kontroli orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, dopuszczając w tym celu dowód z opinii biegłych psychiatry i neurologa.

Biegły neurolog stwierdził, że odwołujący się T. B. z zawodu mechanik leczony jest w odniesieniu do stanu neurologicznego z powodu zespołu bólowego kręgosłupa na podłożu wielopoziomowych zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych w znacznej części związanych z tłem przeciążeniowym oraz związanych z wiekiem biologicznym badanego. Aktualnie zespół bólowy istnieje w fazie niepełnej remisji objawów przy nie stwierdzeniu objawów ostrych o charakterze korzeniowym.

W opinii biegłego wiodące schorzenie badanego to schorzenie psychiatryczne i w tym zakresie opinia winna mieć charakter wiążący.

Z przyczyn neurologicznych stopień naruszenia sprawności organizmu nie daje podstaw do ustalenia całkowitej niezdolności do pracy.

W ocenie biegłego prezentowane deficyty funkcjonalne i objawy ubytkowe przyczyn wyłącznie neurologicznych nie warunkują całkowitej niezdolności do pracy badanego T. B. przy uwzględnieniu posiadanych kwalifikacji zawodowych.

Biegły psychiatra po przeanalizowaniu obszernej dokumentacji medycznej dotyczącej stanu zdrowia psychicznego wnioskodawcy i przebadaniu go stwierdziła, że jest afektywnie tępawy, ma obniżone funkcje uwagi pamięci, tok myślenia zwolniony, osobowość z cechami organicznego uszkodzenia (...). Krytycyzm wzmożony, skargi na apatię, abulję, anhedonię, myśli rezygnacyjne oraz okresowe pojawiające się samobójcze. Biegła ostatecznie stwierdziła, że opiniowany ujawnia organiczne zaburzenia afektywne , organiczne zaburzenia osobowości i zachowania. Opiniowany jest nadal po 30.11.2015r. całkowicie niezdolny do wykonywania jakiejkolwiek pracy na jeden rok od daty złożenia wniosku. Niezdolność do pracy całkowita powstała w 2005r.

Zastrzeżenia do opinii psychiatrycznej złożył organ rentowy w piśmie z dnia 5.08.2016r. domagając się poddania wnioskodawcy obserwacji sądowo-psychiatrycznej w warunkach szpitalnych.

Ustosunkowując się do zastrzeżeń biegła psychiatra w opinii uzupełniającej stwierdziła, że badanie tomograficzne, badanie KT czy też (...) nie jest badaniem potwierdzającym istnienie zespołu psychoorganicznego natomiast dużo bardziej miarodajnym w ocenie stanu zdrowia psychicznego istnienia zespołu psychoorganicznego jest badanie psychologiczne, które jest badaniem dużo bardziej czułym, gdyż ocenia w różnych aspektach funkcjonowanie chorego. Ostatecznie biegła w całości podtrzymała opinię z dnia 3.07.2016r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołanie wyżej dowody. Sąd dał wiarę zgromadzonym w niniejszym postępowaniu dokumentom, bowiem sporządzone zostały przez powołane do tego organy w przypisanej prawem formie i ich treść nie budzi wątpliwości.

Sąd dał również wiarę opiniom biegłych lekarzy sądowych. Biegli w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości wypowiedzieli się co do stanu zdrowia wnioskodawcy. Ich opinie są fachowe i zupełne, a wnioski w nich zawarte są rzeczowe i przekonujące.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu jest ustalenie, czy wnioskodawca nadal spełnia warunki do przyznania mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Odwołanie jest zasadne.

Stosownie do art. 107 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.), prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

W myśl art. 12 niezdolną do pracy w rozumieniu powołanej ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Zgodnie z przepisem art. 12 ust. 2 tej ustawy całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Wnioskodawca jest w dalszym ciągu osobą całkowicie niezdolną do pracy z przyczyn psychiatrycznych, co zostało wykazane w opinii psychiatry w rozumieniu art. 12 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.)

Wobec zasadności odwołania Sąd w trybie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł co do istoty sprawy.